

10 Возрадовахте весма̀ въ Гѡа, зашто̀то начахте веке да радите пакъ за мене: за когото ѿ (всегда̀) радехте, но несподно̀ то време ви возбранаваше.

11 И не говоримъ това̀, зашто̀то самъ ѡскѡденъ: понеже азъ се навикнахъ да самъ доволень съ това̀, което ѿмамъ.

12 Знамъ да живѣемъ ѿ скѡданъ, знамъ ѿ ѿзовиленъ: во всако̀ (време), ѿ въ секакви (слѡчи) се навикнахъ да самъ ѿ свѣтъ ѿ гладень, да самъ ѿ во ѿзовиліе ѿ въ скѡдостъ:

13 Азъ сичко̀ можемъ съ помощьта̀ Исуса̀ Хрѣтова̀.

14 Овечѐ доврѣ сторихте, зашто̀то пріахте оучастиѣ въ моа̀ та скѡрбъ.

15 И знаете ѿ вшѐ, Філіпписіане, зашѡ̀ кога̀то ѿзлѣзохъ ѿзъ Македоніа, ѿ начахъ да проповѣдывамъ евангеліе то (въ васъ), ни една̀ цѣрква ми не даде нѣщо̀, ниго̀ зѣхъ нѣщо̀ (ѡ нѣкоа̀), но самъ ѡ̀ еднѝ васъ:

16 Зашто̀то вшѐ ѿ въ Солонъ ми прати́хте ѿ една̀шъ ѿ

двашъ̀ што̀то ми бѣшѐ по̀требно̀.

17 Не зашто̀то ѿскамъ да ваніе, но ѿскамъ пло́дъ, който̀ требва̀ да се оумножа̀ва за вашата̀ полза.

18 Азъ пріахъ̀ сичко̀, ѿ ѿзовиленъ самъ: оудоволихсе, като̀ пріахъ̀ ѡ̀ ѿпафродіта̀ што̀то сте ми прати́ли, (като̀) благово̀нна мѡ̀рисма̀, жѣртва пріатна, благоу̀годна на Бѡга̀.

19 А Бѡгъ мой да ѿсплани чрезъ̀ Исуса̀ Хрѣта̀ секоа̀ потреба̀ ваша̀ споретъ̀ богачество̀ то си со сла̀ва.

20 А на Бѡга̀ ѿ ѡцѡ̀ на̀шего̀ (да бждѐ) сла̀ва во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

21 Поздравѣтѐ секого̀ стѡ̀го̀ во Хрѣта̀ Исуса̀. Поздравла̀ватъ̀ въ (сичкѝ те) бра̀тїа̀, който̀ са съ менѐ.

22 Поздравла̀ватъ̀ въ сичкѝ те свати́и, а̀ най вечѐ ѡніа̀, който̀ са ѡ̀ Кесаревшатъ̀ домъ̀.

23 Благода̀тъ та̀ на-Гѡа̀ на̀шего̀ Исуса̀ Хрѣта̀ (да бждѐ) со всичкѝ те васъ̀. аминь.

† Бждѐ напи́сано ѡ̀ Римъ̀ чрезъ̀ ѿпафродіта̀.